

Guillem Viladot

Vaig tenir la sort de conèixer i tractar en Guillem Viladot des de petit, des d'una perspectiva absolutament personal i quotidiana, com a amic personal dels meus pares, participant en reunions de caràcter gairebé familiar. Després, quan em vaig fer gran, ja no el tractava tant i només coincidíem alguna vegada, amb ocasió de les presentacions de les seves creacions, d'algun dels homenatges que se li retien o per motius estrictament professionals.

De petits no solem jutjar la família o l'entorn dels nostres pares. Formen part del *pack* que ens ha tocat i l'acceptem com a part del nostre paisatge quotidià. Però sempre en guardem un record concret, basat en anècdotes puntuals, moltes vegades intrascendents, però que en aquell moment ens van definir els personatges.

Per a mi, en Guillem era un transgressor en tots els sentits i aquest és el record que me n'ha quedat. Sempre m'alegrava la vida quan el veia, perquè no estava acostumat a tractar amb persones tan trencadores de les convencions socials. El meu pare ho era, però essencialment en l'aspecte polític; mai li vaig sentir una paraulota ni una expressió fora de to. En

Guillem, en canvi, era tot ell un estirabot no convencional, en una època en què això era una absoluta raresa. I ho era en l'àmbit públic i en el privat. *Els infants de Riella*, publicada quan jo era adolescent, em va encantar i també escandalitzar en part, perquè no estava gens acostumat a aquella mena de descripcions. No m'atreveixo a parlar de les seves obres de poesia concreta perquè mai he sabut apreciar

molt i era molt exposat anar contra corrent i construir una nova esperança. I encara més si això es feia des del nostre racó de país.

Per això m'ha indignat la decisió de la Generalitat de no incloure en Guillem Viladot entre les personalitats objecte de commemoració oficial d'enguany, en què es compleix el centenari del seu naixement. Què hem de fer perquè se'ns tingui en compte? A molts nivells, Catalunya cada cop més es redueix a Barcelona, i no sempre per a bé. En Guillem Viladot és un bon exemple de personalitat catalana de terra endins, ni millor ni pitjor, però perfectament homologable, a la dels altres de la nostra capital o de la resta del nostre país.

Amb aquesta mena de decisions Barcelona perd autoritat. Si l'ha tingut fins ara és perquè ens representa a tots i tots ens hi reconeixem. A mesura que cada cop es mira més el melic i deixa de tenir sensibilitat pel territori, també deixa de ser la metròpoli que ens estimàvem (i que estimava en Guillem) i es converteix en una simple ciutat gran que no es representa més que a ella mateixa.

M'ha indignat la decisió de la Generalitat de no incloure'l entre les personalitats objecte de commemoració oficial d'enguany

la poesia en cap de les seves modalitats, però quan les llegia (o mirava, o no se ben bé com s'ha de dir) em traslladaven aquella mateixa flaire de transgressió intel·ligent i estimulant.

Al marge dels meus records personals, jo crec que en Guillem Viladot ha estat un dels nostres referents ètics, literaris i artístics, en una època fosca de la nostra història, en la qual costava

SIMEÓ MIQUEL

ADVOCAT

Thruth Social

Donald Trump tirarà pel dret. L'expresident, desterrat de Facebook i Twitter, vol competir amb ambdues plataformes amb una xarxa social pròpia: Truth Social. La traducció seria "Veritat social", encara que sembli un acudit de mal gust, ja que els *fact-checkers* dels grans mitjans nord-americans han verificat en desenes de milers els tuits i missatges falsos de Trump mentre va ostentar la presidència del país. Thruth Social està gestionada per Trump Media Technology Group i té per objectiu oferir un contrapunt al "mitjans progressistes i a les grans tecnològiques de Silicon Valley". El marketing de la xarxa parla de fomentar la conversa global oberta, lliure i honesta, sense discriminació ideològica. Encara que declaren la no discriminació, sí que ha quedat clar que la xarxa social es reserva el dret de prohibir els usuaris que siguin "molestos", és a dir, aquells que facin declaracions negatives o de menyspreu envers Thruth o els membres del seu equip.

Si res no ho impedeix, aquesta plataforma serà descarregable a partir del 21 de febrer —el Dia dels Presidents als Estats Units—, grà-

cies a Apple i al marge de versions de proves. De fet, ha tingut un gran interès per part de grans inversors. La gran part del capital, 293 milions de dòlars, ha arribat mitjançant l'SPAC (empresa d'adquisició de propòsit especial) Digital World Acquisition Group, que va aconseguir que el valor de les seves accions augmentés un 382%. En aquest sentit, destaca la inversió en aquesta SPAC de representants de l'extrema dreta del país, com Marjorie Taylor Greene.

En relació amb aquestes operacions financeres del grup Trump, molts aprofiten per recordar que l'expresident i empresari té uns antecedents cridaners: sis suspensions de pagaments i més d'una desena de fracassos empresarials en sectors diversos.

Durant la tardor, quan es va fer públic l'anunci de llançament, la xarxa social ha patit hackejos

massius. Els internautes van accedir-hi i van causar estralls. Inclús alguns s'hi van inscriure usurpant el nom de Donald Trump i de Mike Pence. Després d'aquests fets, les proves en beta sols es van fer mitjançant invitació.

Atès que Trump continua controlant el partit republicà i que no s'amaga de declarar que vol tornar a presentar-se a les presidencials del 2024, la plataforma oferirà un servei de vídeo de pagament amb subscripció. Es dirà TMTG+ i tindrà un catàleg de productes amb programes d'entreteniment, notícies, podcast, etc. A nivell d'usuaris i d'acollida, circulen dades sobre una enquesta que afirmava que el 61% dels republicans es plantegen usar Truth Social i un 20% no pensa utilitzar-la. Quant al target demòcrata, la gran majoria no pensa usar la xarxa i un 7% diu que sí que ho farà, a més, intensament.

Tot això està passant just quan fa un any de l'assalt del Capitoli. Trump va jugar el seu paper llavors i avança en la seva estratègia.

L'expresident Trump, desterrat de Facebook i Twitter, vol competir amb ambdues plataformes amb una xarxa social pròpia

MARTA CANALES

SOCIAL MEDIA MANAGER & STRATEGIST

diu
MEM
ge